

Predmet C-323/24**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

2. svibnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev: Juzgado de lo Mercantil Número 1 de Alicante (Trgovački sud br. 1
u Alicanteu, Španjolska)**Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:**

13. prosinca 2023.

Tužitelj:

Deity Shoes, S. L.

Tuženik:

Mundorama Confort, S. L.

Stay Design, S. L.

Predmet glavnog postupka

Intelektualno vlasništvo – Dizajn Zajednice – Opseg zaštite – Novost – Individualni karakter – Prava djelatnosti dizajna – Obilježja izgleda obuće – Personalizacija sastavnih dijelova ponuđenih u već postojećem katalogu – Potreban stupanj personalizacije – Autorska sloboda dizajnera – Mogućnost zaštite izgleda cijelog ili dijela proizvoda koji se izrađuje na temelju poznatih modnih trendova

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku koji se odnosi na tumačenje – Članak 267. UFEU-a – Tumačenje članka 4., 5., 6., 14. i 25. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 6/2002 ili Uredba o dizajnu Zajednice)

Prethodna pitanja

(a) Kako bi se na dizajn primjenjivao sustav zaštite iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001., treba li nužno postojati prava djelatnost dizajna na način da je dizajn rezultat intelektualnog napora dizajnera? Nadalje, u tom smislu, može li se smatrati pravom djelatnosti dizajna kombiniranje sastavnih dijelova na temelju dizajna čija su obilježja izgleda u velikoj mjeri predodredila društva za trgovinu na način da se izmjene određenih elemenata moraju smatrati specifičnima i dodatnima?

(b) S obzirom na prethodno navedeno, može li se smatrati da imaju individualni karakter u skladu s člankom 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. sva ili dio obilježja izgleda nekog proizvoda koji je rezultat prilagodbe dizajna koje su kineska društva za trgovinu ponudila prema katalogima tih društava, ako je predmet poslovanja nositelja dizajna samo stavljanje tih dizajna na tržište u EGP-u bez izmjena ili sa specifičnim izmjenama sastavnih dijelova (poput potplata, zakovica, vezica, kopči itd.) te su obilježja izgleda većinom predodredila društva za trgovinu? U tu svrhu, je li relevantna činjenica da sastavne dijelove nije dizajnirao ni europski trgovac, nego je riječ o sastavnim dijelovima koje samo društvo za trgovinu nudi u svojem katalogu?

(c) Treba li članak 14. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. tumačiti na način da se dizajnerom može smatrati osoba koja je, na temelju dizajna koji društvo za trgovinu nudi u svojem katalogu, taj prethodni dizajn samo prilagodila izmjenom sastavnih dijelova koje također nudi trgovac i koje nije dizajnirao europski trgovac? U tom smislu, je li potrebno utvrditi određen stupanj prilagodbe kako bi se dokazalo da je konačan oblik proizvoda znatno drukčiji od originalnog dizajna kako bi se moglo tražiti priznavanje autorstva?

(d) Ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, u slučaju poput ovog, s obzirom na posebna obilježja obuće dizajnirane na temelju uzoraka društava za trgovinu i s obzirom na to da je „dizajn” ograničen na odabir postojećeg dizajna nekog uzorka te, ovisno o slučaju, na promjenu nekih od njegovih sastavnih dijelova, unutar kataloga koji nudi sam proizvođač (društvo za trgovinu), sve u skladu s modnim trendovima, treba li smatrati da navedeni modni trendovi: (a) ograničavaju slobodu dizajnera na način da male razlike između registriranog (ili neregistriranog) dizajna i drugog dizajna mogu biti dovoljne kako bi se ostavio različit sveukupni dojam ili, suprotno tomu, (b) utječu na individualni karakter registriranog (ili neregistriranog) dizajna na način da su ti elementi ili sastavni dijelovi manje važni kod sveukupnog dojma koji ostavljaju na upućenog korisnika, s obzirom na to da su rezultat poznatih modnih trendova, u usporedbi s drugim dizajnom?

Navedene odredbe prava Unije

Povelja Europske unije o temeljnim pravima: članak 17. stavak 2.

Članci 4., 5., 6., 14. i 25. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice

Navedene odredbe nacionalnog prava

1. Sudska praksa

1.1. Presuda *Sale de lo Civil*, secció 1, Tribunala Supremo (Građansko vijeće, odjel br. 1 Vrhovnog suda, Španjolska) od 25. lipnja 2014. (ROJ:STS 2804/2014 - ECLI:ES:TS:2014:2804):

„1. – Prilikom utvrđivanja područja primjene zaštite osigurane registriranim industrijskim dizajnom člankom 9. stavkom 1. Direktive 1998/71/EZ predviđa se da to područje ‚uključuje svaki dizajn koji na obaviještenog korisnika ne ostavlja različit sveukupni dojam‘. U njegovu stavku 2. usto se navodi: ‚U ocjeni područja primjene zaštite u obzir se uzima stupanj slobode dizajnera u razvoju dizajna‘.

2. – Opći sud smatrao je da je ‚stupanj slobode dizajnera određenog dizajna posebice definiran zahtjevima vezanima za karakteristike koje nameće tehnička funkcija proizvoda ili elementa proizvoda, ili dodatno zakonskim propisima koji se primjenjuju na proizvod. Ti zahtjevi dovode do standardizacije određenih karakteristika, koje postaju zajedničke raznim dizajnima koji se primjenjuju na navedeni proizvod‘ (presuda Općeg suda od 21. studenoga 2013., T-337/12).

Isto tako, isključio je da se opći trend u području dizajna može smatrati čimbenikom ograničenja dizajnera jer upravo ta sloboda dizajneru omogućuje da otkrije nove oblike, trendove odnosno da uvede inovacije u okviru postojećeg trenda (presude Općeg suda od 22. lipnja 2010., T-153/08 i od 13. studenoga 2012., spojeni predmeti T-83/11 i T-84/11).

Iako su te presude donesene u pogledu Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice, sudska praksa sadržana u tim presudama također se odnosi na Direktivu 1998/71/EZ od 13. listopada, s obzirom na to da se to pitanje jednako razmatra i u jednom i u drugom pravnom pravilu.

3. – Budući da je vijeće Tribunala Supremo (Vrhovni sud) svjesno da je to pitanje sporno, smatra da modni trendovi u širokom smislu nisu element kojim se ograničava sloboda dizajnera, nego ih treba uzeti u obzir prilikom utvrđivanja individualnog karaktera registriranog dizajna i, posljedično, u području zaštite koja se njima dodjeljuje nositelju te stupnja razlike koja treba postojati u konkurentnom dizajnu kako bi se ostavio različit sveukupni dojam.

Ako su takvi trendovi postojali prije podnošenja prijave za registraciju dizajna, odnosno ako je registrirani dizajn slijedio postojeće tržišne trendove kad je za njega podnesena prijava, to bi značilo da je njegov individualni karakter narušen. Stoga, kao što je to objašnjeno u prethodnim odlomcima, ako se sličnosti koje proizvod za koji se smatra da predstavlja povredu ima s registriranim dizajnom

temelje na elementima koji slijede modne trendove koji su postojali kad je podnesena prijava za registraciju, ti su elementi manje važni kod sveukupnog dojma koji ostavljaju na upućenog korisnika te treba smatrati da oba dizajna na upućenog korisnika ostavljaju različit sveukupni dojam pa nema povrede, čak ni s manjim stupnjem razlike koji bi bio potreban da registrirani dizajn ne slijedi te modne trendove.

Naprotiv, ako su ti modni trendovi nastali nakon registracije industrijskog dizajna tako da se može zaključiti da taj dizajn ima znatan individualni karakter jer je uspješno osmišljen prije modnih trendova, ili je čak bio odlučujući za razvoj takvih trendova, takav veći individualni karakter ne smije se umanjiti na način da se konkurentima dopusti da na tržište stavljaju proizvode sa sličnim dizajnom koji na upućenog korisnika ne ostavljaju različit sveukupni dojam, pod izlikom da je sloboda dizajnera nekog kasnijeg dizajna ograničena modnim zahtjevima.

4. – Prethodno navedeno dovodi do toga da tumačenje primjenjivih nacionalnih propisa s obzirom na tekst i svrhu Direktive ne navodi na zaključak da tržišni trendovi podrazumijevaju ograničavanje slobode dizajnera kako bi se utvrdio stupanj zaštite dizajna registriranog u razdoblju u kojem je na snazi bio Estatuto de la Propiedad Industrial (Zakon o industrijskom vlasništvu (EPI)).”

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Društvo DEITY SHOES S. L. podnijelo je 10. prosinca 2021. protiv društava MUNDORAMA CONFORT S. L. i STAY DESIGN S. L. tužbu zbog povrede prava.
- 2 Društva MUNDORAMA CONFORT S. L. i STAY DESIGN S. L. odgovorila su na tužbu 12. travnja 2022. podnošenjem protutužbe kojom su zahtijevala da se tužitelji dizajni proglase ništavima.
- 3 Društvo DEITY SHOES S. L. odgovorilo je na protutužbu 24. svibnja 2022.
- 4 Društvo DEITY SHOES S. L. podnosi protiv društava MUNDORAMA CONFORT S. L. i STAY DESIGN S. L. tužbe zbog povrede registriranih i neregistriranih dizajna Zajednice koji se odnose na različite modele cipela.
- 5 Društva MUNDORAMA CONFORT S. L. i STAY DESIGN S. L. pak podnose protutužbe u kojima se u odnosu na neke od modela pozivaju na pravo prethodne upotrebe iz članka 22. stavka 1. Uredbe o dizajnu Zajednice i, u dijelu koji je ovdje važan, ništavost dizajna društva DEITY SHOES S. L. zbog nepostojanja novosti i individualnog karaktera.
- 6 Tvrde i da nema nikakve inovacije u osmišljavanju dizajna jer je riječ o društvima koja na tržište stavljaju proizvode koje nude društva za trgovinu koja su u potpunosti smještena u Kini.

- 7 U tom je smislu dokazano da oba društva posluju u istom sektoru trgovine obućom.
- 8 Nije riječ o društvima koja se bave inovacijom, nego kupovinom obuće u Kini na tržištu na kojem su relevantni čimbenici količina i cijena.
- 9 U tom je smislu dokazano da je postupak koji završava stavljanjem obuće na tržište sljedeći:
  - i. dobavljači stranaka u postupku su društva za trgovinu u potpunosti smještena u Kini koja za njih obavljaju sve poslove uvoza i izvoza proizvoda;
  - ii. kineska društva za trgovinu odgovarajućim zaposlenicima stranaka u postupku, u pravilu komercijalnim i marketinškim odjelima, šalju različite uzorke proizvoda;
  - iii. odgovarajući zaposlenici analiziraju uzorke proizvoda i dobavljačima predlažu specifične izmjene njihovih obilježja (to primjerice mogu biti boja, neki materijal, položaj kopči, vezica i drugih ukrasnih elemenata);
  - iv. nakon što se postigne dogovor o obilježjima konačnog proizvoda, dobavljači iz Kine robu šalju u Španjolsku zajedno s odgovarajućim potvrđama u kojima se detaljno opisuje postupak prilagodbe obuće.
- 10 U tom je smislu dokazano da je dizajn na čije se vlasništvo poziva društvo DEITY SHOES prilagođeni dizajn modela koje kineska društva za trgovinu nude u svojim katalogima.
- 11 Nisu se dostavile potvrde o prilagodbi na temelju kojih bi sud koji je uputio zahtjev mogao utvrditi promjene koje su provedene u odnosu na svaki dizajn.
- 12 Nije utvrđeno da tužitelj ima tim dizajnera niti da su dizajni na čiju se povredu poziva bili predmet prave djelatnosti dizajna. U najboljem slučaju, riječ je o dizajnim u pogledu kojih su uvedene određene promjene u odnosu na osnovni model ponuđen u katalogima kineskog društva za trgovinu.
- 13 Drugim riječima, ako se u obzir uzmu obilježja izgleda dizajna koji se stave na tržište, ta su obilježja većinom predodređena dizajnom koji nudi kineski dobavljač, tako da treba smatrati da su izmjene određenih elemenata specifične i dodatne (to primjerice mogu biti boja, neki materijal, položaj kopči, vezica i drugih ukrasnih elemenata).
- 14 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, cijena je vrlo važan čimbenik u tom sektoru i bilo koja promjena u odnosu na osnovni model, koja podrazumijeva veću prilagodbu, znači povećanje troškova, čime se smanjuju trgovačke marže

europskih trgovaca. Stoga ne postoji stvarni poticaj za uvođenje bitnih promjena u odnosu na osnovni dizajn koji nude kineski dobavljači usluga trgovine.

- 15 Promjene specifičnih elemenata, kao što su primjerice boja, neki materijal, potplate, položaj kopči, vezica i drugih ukrasnih elemenata, također se uvode unutar samog kataloga koji nudi društvo za trgovinu.
- 16 Naposljetku, registrirani i neregistrirani dizajni nemaju nikakvu modnu komponentu. Naime, ti se dizajni osmišljavaju na temelju poznatih modnih trendova koji će osigurati prodaju velikih količina naručenih iz tvornica u Kini. U tom se smislu može zaključiti da, s obzirom na to da je riječ o sektoru u kojem su glavni čimbenici koje treba uzeti u obzir količina i cijena, dizajneri raspoložu vrlo ograničenim manevarskim prostorom u odnosu na drugu vrstu obuće koja ima modnu komponentu koja traje nekoliko sezona, s obzirom na to da nema ulaganja u inovaciju.
- 17 S obzirom na sve prethodno navedeno, riječ je o dizajnima kojima se nastoje reproducirati u svijetu mode dobro poznati estetski trendovi i koje uz niske troškove masovno proizvode društva za trgovinu kako bi ih kasnija stavila na tržište u Europskoj uniji.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

A. DEITY SHOES

- 18 U pogledu prvog pitanja, obrana društva DEITY SHOES ističe da, s obzirom na to da se smatra da je dizajn u skladu sa zahtjevima novosti i individualnog karaktera, ne može se osporiti da iza njega postoji „intelektualni napor” ili „prava djelatnost dizajna”. Stoga smatra da nije potrebno uputiti prvo prethodno pitanje. Međutim, u slučaju da ga se odluči uputiti, smatra da ga treba drukčije sastaviti pa predlaže sljedeću formulaciju: „Zahtijeva li se Uredbom Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice od dizajnera da, kako bi se na njega primjenjivala zaštita koja se dodjeljuje samom uredbom, uloži dodatni intelektualni napor, a ne samo prilagodi izgled proizvoda u cijelosti ili dijela proizvoda koji proizlazi iz njegovih obilježja, posebno crta, obrisa, boja, oblika, teksture i/ili materijala samoga proizvoda i/ili njegove ornamentacije?”
- 19 U pogledu drugog pitanja ističe da nije relevantna činjenica da se izmjene uvode opcijama „unutar samog kataloga” društva za trgovinu. Isto tako, poznata je činjenica da se sastavni dijelovi obuće dizajniraju i proizvode u pomoćnoj industriji za proizvodnju sastavnih dijelova i da se rijetko prodaju isključivo jednom poduzetniku. Naposljetku, kako bi se odgovorilo na pitanje treba uzeti u obzir vrstu i broj sastavnih dijelova koje nudi hipotetsko društvo za trgovinu, kao i mogućnost dizajnera da uključi sastavne dijelove trećih osoba, s obzirom na to da nijedan proizvođač ili prodavatelj sastavnih dijelova obuće nema neograničeni katalog niti se tim katalogom dizajneru ograničavaju mogućnosti koje ima u

pogledu uključivanja sastavnih dijelova trećih osoba. Treba uostalom uzeti u obzir da se u ograničenom katalogu sastavnih dijelova mogu nuditi neograničene mogućnosti oblika, kao što i kombinacija 27 slova može činiti cijeli španjolski jezik. Stoga tužitelj smatra da nije potrebno uputiti drugo prethodno pitanje.

- 20 Kad je riječ o trećem pitanju, tužitelj smatra da se u Uredbi o dizajnu Zajednice u pogledu zahtjeva određenog stupnja „prilagodbe” već određuje u njezinoj uvodnoj izjavi 19. da kombinacija karakteristika ili sastavnih dijelova treba biti u skladu sa zahtjevom da je ta kombinacija nova, odnosno da nije ranije učinjena dostupnom javnosti, i da ima individualni karakter, odnosno da se sveukupni dojam koji dizajn ostavlja na upućene korisnike razlikuje od sveukupnog dojma koji ostavlja bilo koji drugi dizajn učinjen dostupnim javnosti.
- 21 U tom smislu nije jasno zašto bi se u slučaju u kojem neki poduzetnik dobavlja robu od kineskog društva za trgovinu postupalo drukčije u odnosu na bilo koji drugi dizajn u kojem se kombiniraju sastavni dijelovi ili zasebne karakteristike poznatih dizajna, neovisno o tome nalaze li se u nekom katalogu iz Kine ili neke druge zemlje, ili koji su na neki drugi način dio skupine poznatih oblika.
- 22 Kad je riječ o posljednjem upućenom pitanju, tužitelj u biti tvrdi da činjenica da je dizajn osmišljen kombiniranjem različitih sastavnih dijelova koje neki poduzetnik nudi u svojem katalogu ne ograničava slobodu dizajnera, koji može postići sveukupni dojam različit od sveukupnog dojma koji ostavlja bilo koji drugi dizajn zajednice koji je učinjen dostupnim javnosti tako da traži različitu kombinaciju sastavnih dijelova, koja je nova i ima individualni karakter, ili tako da izmijeni neki od tih sastavnih dijelova. Dodaje da to vrijedi za sve dizajnere modela obuće.

B. MUNDORAMA CONFORT S. L. i STAY DESIGN S. L.

- 23 U pogledu prvog pitanja obrana društava MUNDORAMA CONFORT S. L. i STAY DESIGN S. L. tvrdi da je nužno uputiti prethodno pitanje, s obzirom na to da se pitanjem u biti želi odrediti je li Uredba o dizajnu Zajednice tako fleksibilna da se njome omogućuje pristup zaštiti bilo kojeg dizajna, neovisno o tome je li osmišljen u ranijem stvaralačkom procesu koji predstavlja „pravu djelatnost dizajna”. Međutim, priznaje da se ni u članku 4. stavku 1. Uredbe ni u njezinu članku 25. stavku 1. točki (b) ne navodi stvaralački proces te da se čini da se ni samim tekstom Uredbe o dizajnu Zajednice ne zahtijeva da on treba postojati. Međutim, prema njezinu mišljenju, taj se proces ne može isključiti s gledišta hermeneutičkog kriterija za tumačenje.
- 24 S obzirom na sve prethodno navedeno, naposljetku zaključuje da treba postaviti pitanje zahtijeva li se Uredbom (EZ) br. 6/2002 da dizajn, kako bi se na njega primjenjivala zaštita koja se samom uredbom dodjeljuje registriranom i neregistriranom dizajnu, bude rezultat intelektualnog napora dizajnera, a ne proizvod koji se izrađuje na temelju poznatih trendova uz male izmjene samog kataloga kineskog društva za trgovinu bez modne komponente?

- 25 U pogledu drugog pitanja koje je usko povezano s prvim pitanjem, smatra se da se njime u biti želi doznati i. je li Uredba o dizajnu Zajednice tako fleksibilna da se njome omogućuje pristup zaštiti koja se dodjeljuje bilo kojem dizajnu čiji su sastavni dijelovi bili predmet puke „prilagodbe” (ili nisu) i ii. je li važno da ti sastavni dijelovi nisu ni rezultat „prave djelatnosti dizajna” nego ih svim gospodarskim subjektima u sektoru nude kineski dobavljači usluga trgovine.
- 26 U tom pogledu smatra da to drugo pitanje treba preformulirati na sljedeći način: *je li za dodjelu zaštite iz Uredbe (EZ) br. 6/2002 o dizajnu Zajednice izgledu cijelog ili dijela proizvoda relevantna činjenica da nijedan njegov sastavni dio nije rezultat intelektualnog napora dizajnera, nego je riječ o sastavnim dijelovima koji se nude u katalogu dobavljača, ako se katalog ne nudi isključivo jednom poduzetniku nego svim gospodarskim subjektima iz sektora? Suprotno tomu, je li za dodjelu zaštite iz Uredbe (EZ) br. 6/2002 izgledu cijelog ili dijela proizvoda relevantna činjenica da je podnositelj prijave ili nositelj na temelju ranijeg dizajna koji nude dobavljači taj raniji dizajn odlučio prilagoditi samo izmjenom sastavnih dijelova koje dobavljač također nudi u svojem katalogu različitim gospodarskim subjektima iz sektora?*
- 27 Kad je riječ o trećem pitanju, tuženik smatra da ga treba preformulirati na sljedeći način: *Treba li članak 14. Uredbe tumačiti na način da se nositeljem dizajna može smatrati osoba koja je, na temelju ranijeg dizajna koji nude kineska društva za trgovinu, taj prethodni dizajn samo prilagodila izmjenom sastavnih dijelova koje također nudi kinesko društvo za trgovinu i koje nije dizajnirao europski trgovac? U tom smislu, je li potrebno utvrditi određen stupanj prilagodbe kako bi se moglo tražiti priznavanje vlasništva nad dizajnom?*
- 28 Kad je riječ o četvrtom pitanju, tuženik se u biti slaže sa sadržajem upućenog pitanja.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 29 Sud koji je uputio zahtjev pita Sud o opsegu zaštite dizajna Zajednice, kao i vlasništvu u slučaju poduzetnika koji prodaju obuću, a odabiru je samo među različitim opcijama koje društvo za trgovinu nudi u svojem katalogu, ako su obilježja izgleda većinom predodređena modelima koje nudi kineski dobavljač, tako da treba smatrati da su izmjene određenih elemenata specifične i dodatne.
- 30 Prvim prethodnim pitanjem Sud se pita o uvjetima koji su nužni kako bi se utvrdilo kada je riječ o dizajnu i, konkretno, treba li analizu ograničiti na zahtjeve novosti i individualnog karaktera ili, ovisno o slučaju, postoji zahtjev veće težine kako bi autor dizajna mogao tražiti priznavanje vlasništva. Postavlja se pitanje postoji li u propisima Zajednice prešutni zahtjev u pogledu nužnosti obavljanja prave djelatnosti dizajna. Drugim riječima, kako bi se na dizajn primjenjivao sustav zaštite iz Uredbe (EZ) br. 6/2002, treba li nužno postojati prava djelatnost dizajna na način da se može zahtijevati da dizajn mora biti rezultat intelektualnog

napora dizajnera, a ne proizvod koji se izrađuje na temelju poznatih modnih trendova.

- 31 Sud koji je uputio zahtjev u pogledu prvog prethodnog pitanja smatra da treba razjasniti može li se zaštita dodijeliti izgledu cijelog ili dijela proizvoda koji je rezultat prilagodbe dizajna koje su kineska društva za trgovinu ponudila prema katalogima tih društava, ako je predmet poslovanja nositelja dizajna samo stavljanje tih dizajna na tržište u EGP-u bez izmjena ili sa specifičnim izmjenama sastavnih dijelova (poput potplata, zakovica, vezica, kopči itd.) koje su provedene unutar samog kataloga koji nudi društvo za trgovinu. U tom pogledu želi doznati je li relevantna činjenica da nijedan od sastavnih dijelova nije stvarno osmislilo društvo koje stavlja konačni proizvod na tržište, nego je riječ o sastavnim dijelovima koje kinesko društvo za trgovinu nudi u katalogu, ako se katalog ne nudi isključivo jednom poduzetniku, nego svim gospodarskim subjektima iz sektora.
- 32 U drugom prethodnom pitanju mijenja se predmet rasprave. Sudu se postavlja pitanje o samom pojmu individualnog karaktera u slučaju poput ovog u kojem se dizajn temelji na dizajnu ponuđenom u katalogu kineskog društva za trgovinu, koji ne samo da slijedi općepoznate modne trendove, nego je i rezultat specifične izmjene sastavnih dijelova koje također u katalogu nude društva za trgovinu, bez modne komponente.
- 33 Za tu je vrstu dizajna relevantna činjenica da su osmišljeni na temelju poznatih modnih trendova jer se time osigurava prodaja velikih količina narudžbi. Čini se da se ta vrsta proizvoda ne razlikuje po dizajnu nego po cijeni jer narudžbe i kasnije stavljanje na tržište tako postaju isplativi.
- 34 Trećim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita o pojmu dizajnera i želi razjasniti treba li nositelj dizajna, u slučaju da se pobija postojanje dizajna, dokazati postojanje određenog stupnja prilagodbe kako bi mogao tražiti priznavanje autorstva.
- 35 U svojem četvrtom prethodnom pitanju sud koji je uputio zahtjev slijedi sudsku praksu Tribunala Supremo (Vrhovni sud) uspostavljenu presudom Građanskog vijeća, odjela br. 1, od 25. lipnja 2014., STS 2804/2014 – ECLI:ES:TS:2014:2804, te pita treba li, s obzirom na posebna obilježja obuće, kako je opisana u četvrtom pitanju, koja slijedi modne trendove, smatrati da ti modni trendovi (a) ograničavaju slobodu dizajnera na način da male razlike mogu biti dovoljne kako bi se ostavio različit sveukupni dojam ili, suprotno tomu, (b) utječu na individualni karakter dizajna na način da su ti elementi ili sastavni dijelovi manje važni kod sveukupnog dojma koji ostavljaju na upućenog korisnika, s obzirom na to da su rezultat poznatih modnih trendova.